

عنوان مقاله:

شگردهای سبکی در شعر متعهد عربی و فارسی (مطالعه موردپژوهانه: شعر سید حسن حسینی و جواد جمیل)

محل انتشار:

کاوش نامه ادبیات تطبیقی، دوره 7، شماره 27 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

نرگس انصاری - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین

خلاصه مقاله:

سبک را می‌توان شیوه بیان و ویژگی‌های زبانی هر متن دانست که موجب تمایز آن و صاحبش از دیگر متون و افراد می‌شود. با وجود اختلافات سبکی، گاه این ویژگی‌های زبانی فراتر از فرد و در تناسب با معنا، ساختار و مشخصات زبانی واحدی را در آثار ادبی ایجاد می‌کند که چه بسا بتوان آن را در آثار یک ژانر ادبی از چند زبان نیز ملاحظه کرد؛ بنابراین فرضیه، پژوهش حاضر می‌کوشد تا بر مبنای روش توصیفی - تحلیلی و با مطالعه دو اثر گنجشک و جبرئیلحسینی و الحسین لغه ثانیه جواد جمیل شاعر عراقی که دو شاهکار ادبی بدیع، کم نظیر و حتی بی نظیر در حوزه ادبیات متعهد عربی و فارسی به شمار می‌آید، به مقایسه برخی شگردها و گونه‌های سبکی به‌کار رفته در آن ها از جمله تکرار، ایهام، پارادوکس و... بپردازد. پژوهش حاضر و بررسی عناصر سبکی و زبانی دو متن، نشان از قدرت و توانمندی بالای شعر فارسی و هنر حسینی در استفاده از شگردهای مورد بررسی دارد. شاعر توانسته است در کاربرد این شگردها بر شعر عربی سبقت گیرد و از زبانی متمایزتر برخوردار شود. نکته قابل توجه در کاربرد این شگردها، تناسب آن ها با محتوا و مضمون اشعار است که به وحدت ساختاری آن ها کمک کرده است.

کلمات کلیدی:

ادبیات تطبیقی، شعر متعهد، سبک، سید حسن حسینی، جواد جمیل، گنجشک و جبرئیل، الحسین لغه ثانیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1203825>

